

Nedjelja, 12. travnja 2026. u 19.30

SIMFONIJSKI ORKESTAR IZ VANCOUVERA

OTTO TAUSK, dirigent
ARABELLA STEINBACHER, violina

LISINSKI LISINSKI
SUBOTOM
SVIJET NA
DLANU
25/26

Samy Moussa

Adgilis Deda, himan za orkestar

Samuel Barber

Koncert za violinu i orkestar, op. 14

Allegro

Andante

Presto in moto perpetuo

Sergej Prokofjev

Peta simfonija u B-duru, op. 100

Andante

Allegro marcato

Adagio

Allegro giocoso

Nakon koncerta s umjetnicima razgovara Trpimir Matasović.

SIMFONIJSKI ORKESTAR IZ VANCOUVERA

Utemeljen 1919., ovjenčan nagradama *Grammy* i *Juno*, **Simfonijski orkestar iz Vancouvera (VSO)** poznat je po strastvenim, visokokvalitetnim izvedbama klasične, popularne i kulturno raznovrsne glazbe, koji rezonira s publikom svih uzrasta i pripadnosti diljem svijeta. Pod vodstvom glazbenoga ravnatelja Otta Tauska od 2018., VSO održava više od 150 koncerata godišnje diljem kanadske pokrajine Britanska Kolumbija, a publiku čini više od 270 tisuća posjetitelja svake godine. Osim toga, VSO je jedan od malobrojnih svjetskih orkestara koji ima vlastitu glazbenu školu. Nastupao je na turnejama po Sjedinjenim Američkim Državama, Japanu, Kini i Južnoj Koreji, uključujući i hvaljenu nacionalnu turneju 2025. godine, Europska turneja 2026. prva je turneja Orkestra preko Atlantika; VSO je duboko počašćen posebnim pozivom da na Salzburškome festivalu nastupi kao rezidencijalni orkestar. Ostali nastupi na europskoj turneji uključuju koncerte u Zagrebu, Ljubljani, Vaduzu i Friedrichshafenu.

Posljednjih sezona Simfonijski orkestar iz Vancouvera ugostio je vodeće gostujuće dirigente, među kojima su Leonard Slatkin, JoAnn Falletta, Jun Märkl, Tan Dun, Joe Hisaishi i brojni drugi. Među glazbenicima koji su nedavno bili njihovi gosti su i Yo-Yo Ma, Lang Lang, Itzhak Perlman, Hilary Hahn, Vadim Gluzman, Leila Josefowicz, Jan Lisiecki, Daniil Trifonov, Dawn Upshaw, James Ehnes, Adrienne Pieczonka, Gidon Kremer, Renée Fleming, Yefim Bronfman i drugi. Među glazbenim ravnateljima Orkestra bili su i Kazuyoshi Akiyama te Bramwell Tovey. Za više informacija o VSO-u, posjetite vancouversymphony.ca ili zapratite Orkestar na društvenim mrežama @vsorchestra.

OTTO TAUSK

Međunarodno poznat po dinamičnom glazbovanju i promišljenim interpretacijama, nizozemski dirigent **Otto Tausk** radio je s vodećim orkestrima i opernim ansamblima diljem svijeta, ravnaajući raznovrsnim repertoarom, u rasponu od temeljnih simfonijskih djela do suvremenih skladbi. Tausk je glazbeni ravnatelj Simfonijskoga orkestra iz Vancouvera i umjetnički savjetnik VSO-ove glazbene škole; radeći s Orkestrom, surađivao je s vodećim solistima, među kojima su Yo-Yo Ma, Renée Fleming, Itzhak Perlman, Daniil Trifonov, Gidon Kremer, James Ehnes, Anne-Sophie Mutter, Hilary Hahn, Khatia Buniatishvili i Hélène Grimaud.

Nedavni i nadolazeći angažmani uključuju prve nastupe sa Simfonijskim orkestrom iz Taipeija, Filharmonijom iz Buffala, Edmontonskim simfonijskim orkestrom, Hongkonškim umjetničkim festivalom, Belgijskim nacionalnim orkestrom na Festivalu *Klara* te Filharmonijom Sjevernonjemačkoga radija iz Hannovera na Glazbenome festivalu Schleswig-Holstein, kao i ponovne nastupe s Orkestrom Residentie, Južnovestfalskom filharmonijom, Zapadnoaustralskim simfonijskim orkestrom, Asturijskim simfonijskim orkestrom iz Ovida, Njemačkom državnim filharmonijom Porajnja i Falačke, Tasmanijskim simfonijskim orkestrom, Danskim nacionalnim simfonijskim orkestrom i Weimarskom državnim kapelom.

Tausk je kao gostujući dirigent nastupio i s Kraljevskim Concertgebouw orkestrom, Losandeleskom

filharmonijom, simfonijskim orkestrima iz New Jerseyja i San Diega, Rotterdamskom i Stuttgartskom filharmonijom, Galicijskim simfonijskim orkestrom, Milanskim simfonijskim orkestrom *Giuseppe Verdi* te s orkestrima diljem Ujedinjenoga Kraljevstva, uključujući BBC-jev Škotski simfonijski orkestar i BBC-jev Velški nacionalni orkestar, s kojim je izveo *Život junaka* Richarda Straussa na festivalu *BBC Proms* 2018. godine.

Ljeti 2024. nastavio je suradnju s Losandeleskom filharmonijom, ravnaajući rasprodanim izvedbama Čajkovskijeve glazbe u Hollywood Bowlu. Njegova je sezona 2023./2024. uključivala i vrlo uspješnu turneju opere *Powder Her Face* Thomasa Adèsa s ansamblom Reisopera i praizvedbu opere *Het Pand* der *Goden* surinamskoga skladatelja Johannes Helstonea s Kraljevskim Concertgebouw orkestrom, koja je televizijski prenošena u surinamskom glavnom gradu Paramarimbu.

Od 2012. do 2018. bio je glazbeni ravnatelj Kazališta i Orkestra iz Sankt Gallena, u kojem je ravnao brojnim opernim izvedbama, uključujući i praizvedbu opere *Annas Maske* švicarskoga skladatelja Davida Heftija, prvu švicarsku izvedbu opere *Written on Skin* Georgea Benjamina te izvedbe *Don Giovannija*, *Otmice iz saraja*, *Evgenija Onjegin*, *Priče sa zapadne strane*, *Lohengrina* i *Arijadne na Naksosu*. Ostali operni angažmani uključuju praizvedbu opere *Caruso in Cuba* Miche Hamela u Nizozemskoj nacionalnoj operi te praizvedbu opere *Upload in Amsterdam* Michela van der Aaa u

Amsterdamu 2022., nakon čega su uslijedile izvedbe u Kölnu, Bregenzu i New Yorku.

Godine 2025. nominiran je za Spellemannovu nagradu za dirigentski doprinos albumu s klavirskim koncertima za lijevu ruku, objavljenom za etiketu Backlash Music. Na tom albumu sudjeluju pijanist Mathias Halvorsen i Orkestar Norveškoga radija u izvedbama koncerata za lijevu ruku Ravela i Korngolda. Tausk je snimao i s Kraljevskim Concertgebouw orkestrom (Brewaeyns i Prokofjev), Orkestrom Tonhalle iz Sankt Gallena (Korngold i Diepenbrock), BBC-jevima Škotskim simfonijskim orkestrom (Mendelssohn), Filharmonijom Nizozemskoga radija (Gavin Bryars) te Danskim nacionalnim simfonijskim orkestrom (Thomas Agerfeldt Olesen). Njegova snimka pjesama s orkestrom Hansa Pfitznera za etiketu cpo iz 2011. popraćena je međunarodnim pohvalama kritike te je osvojila nagradu *Choc du Mois* francuskoga časopisa *Classica*. Njegova snimka djela Sergeja Prokofjeva s violinisticom Rosanne Philippens proglašena je 2018. CD-om mjeseca časopisa *BBC Music Magazine*.

ARABELLA STEINBACHER

Slavljena diljem svijeta kao jedna od najistaknutijih solistica današnjice, violinistica **Arabella Steinbacher** hvaljena je zbog tehničke vještine, blistavoga tona i duboke ekspresivnosti. Njezino umijeće oživljava iznimno širok repertoar, od remek-djela klasicizma i romantizma do ključnih skladbi 20. stoljeća iz pera Barbera, Berga, Brittena, Korngolda, Milhauda, Prokofjeva, Šostakoviča i Sibeliusa.

Arabella Steinbacher otvara sezonu 2025./2026. povratkom na londonski festival *BBC Proms*, na kojem je izvela Milhaudova *Vola na krovu* s Kraljevskom filharmonijom pod vodstvom Vasilija Petrenka. Među ostalim nastupima ističu se oni s Kraljevskom stockholmskom filharmonijom, Tajvanskom filharmonijom i Minhenskim simfonijskim orkestrom. Novu godinu dočekala je izvedbom Bruchova *Violinskog koncerta* na novogodišnjem koncertu Dortmundske filharmonije pod vodstvom Jordana de Souze.

Mendelssohnov *Violinski koncert* temeljno je djelo ove sezone. Izvodi ga s Frankfurtskim opernim i muzejskim orkestrom u Staroj operi u Frankfurtu, nastavljajući blisku umjetničku suradnju s Marekom Janovskim. Taj koncert predstavlja i uz Simfonijski orkestar iz Sankt Gallena, kojim ravna Giedrė Šlekytė, kao i na turneji s Londonskom filharmonijom i Edwardom Gardnerom. Ostali angažmani uključuju povratak na Festival *Beethoven* u Varšavi te nastupe sa Simfonijskim orkestrom iz Vancouvera i Ottom Tauskom u Hrvatskoj i Sloveniji.

Jednako posvećena komornoj glazbi, nastavlja surađivati s pijanistom Peterom von Wienhardtom na recitalima. Ove sezone duo nastupa na dvorskim koncertima u Bruchsalu te u Alicanteu.

Prošlu godinu obilježile su hvaljena turneja s Bergenskom filharmonijom pod vodstvom *Sir* Marka Eldera i povratak Simfonijskom orkestru iz Sydneyja s Edwardom Gardnerom. Valja istaknuti objavljivanje snimke *Beethoven & Lentz* s Luksemburškom filharmonijom i Gustavom Gimenom za etiketu Pentatone. Skladbu *...to beam in distant heavens...* Georgesa Lentza, koja je napisana za nju, izvela je njemačkoj publici sa Simfonijskim orkestrom Zapadnonjemačkoga radija i Ryanom Bancroftom, prije nego što ga je prvi put predstavila japanskoj publici sa Simfonijskim orkestrom iz Kyota pod vodstvom njegove šefice dirigentice Nodoko Okisawe.

Bogata diskografija Arabelle Steinbacher odražava njezinu svestranost i umjetničku znatiželju. Uključuje djela Arva Pärta i Johanna Sebastiana Bacha sa Stuttgartskim komornim orkestrom, hvaljen Mozartov ciklus s Festivalnim gudačima Lucernea, kao i *Četiri godišnja doba* Astora Piazzolle i Antonija Vivaldija s Minhenskim komornim orkestrom. Repertoar 20. stoljeća zauzima istaknuto mjesto, s hvaljenim snimkama Brittena, Hindemitha, Szymanowskog, Straussa i Prokofjeva.

Nastupila je s vodećim svjetskim orkestrima, među kojima su Njujorška filharmonija, Simfonijski orkestri iz Bostona i Chicaga, Orkestar

Gewandhausa iz Leipziga, Lapska filharmonija Sjevernonjemačkoga radija, Simfonijski orkestar Bavorskoga radija, Radijski simfonijski orkestar iz Berlina i Simfonijski orkestar Göteborga. Također je nastupala s Londonskim simfonijskim orkestrom, Francuskim nacionalnim orkestrom, NHK-ovim simfonijskim orkestrom, Simfonijskim orkestrom Yomiuri Nippon, kao i s Filharmonijom iz Seula i KBS-ovim simfonijskim orkestrom. Sudjelovala je i na turnejama s BBC-jevom filharmonijom, Filharmonijom iz Strasbourg i Njemačkom radijskom filharmonijom iz Saarbrückena.

Surađivala je s mnogim istaknutim dirigentima, među kojima su Marin Alsop, Herbert Blomstedt, Christoph von Dohnányi, Christoph Eschenbach, Lawrence Foster, Jakub Hrůša, Pietari Inkinen, Vladimir Jurowski, Fabio Luisi, Zubin Mehta, Andris Nelsons, Yannick Nézet-Séguin, Andrés Orozco-Estrada, Kirill Petrenko, John Storgårds i Kazuki Yamada.

Rođena u glazbeničkoj obitelji, Arabella Steinbacher violinu je svirala od treće godine. Studij je počela kod Ane Čumačenko na Sveučilištu za glazbu i kazalište u Münchenu u dobi od osam godina. Kao izvor glazbenoga nadahnuća i vodstva navodi pokojnoga izraelskog violinista Ivryja Gitlisa.

Arabella Steinbacher trenutno svira na instrumentu Antonija Stradivarija iz 1718., koji je poznat kao „ex Benno Walter“, te na Guarnerijevu instrumentu „Sainton“ iz 1744.; oboj joj je velikodušno ustupila jedna švicarska privatna zaklada.

Samy Moussa (1984.) pripada najistaknutijim kanadskim skladateljima svojega naraštaja. Kompoziciju je studirao u rodnome Montréalu u klasi Joséa Evangeliste, a potom i u Münchenu kod Matthiasa Pintschera i Pascala Dusapina; usavršavao se i kod Salvatorea Sciarrina. Osim kao skladatelj, djeluje i kao dirigent; u potonjem su mu dragocjeno iskustvo bili majstorski tečajevi Pierrea Bouleza i Pétera Eötvösa. Premda je skladao i komorna i zborna djela, glavninu njegova dosadašnjeg opusa čine djela za veće sastave – brojne orkestralne skladbe, dvije opere i jedan oratorij. Živi u Münchenu, u kojem je, među ostalim, od 2010. umjetnički voditelj ansambla INDEX. Njegova djela naručuju i/ili praiizvode vodeći svjetski ansambli i festivali: opera *Vastation* praiizvedena je na Minhenskom bijenalu pod njegovim vodstvom; simfoniju *Concordia* praiizveo je Simfonijski orkestar iz Montréala pod vodstvom Kenta Nagana, a *Elysium* Bečka filharmonija pod ravnanjem Christiana Thielemanna. Prošle koncertne sezone bio je rezidencijalni skladatelj Helsinške filharmonije, a njegov je *Koncert za flautu* lani praiizveo flautist Emmanuel Pahud.

Fotografija: Geneviève Caron

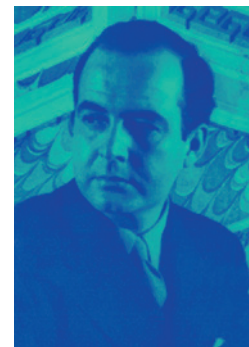
Skladba **Adgilis Deda** nastala je 2024. godine na zajedničku narudžbu Simfonijskoga orkestra iz Pittsburgha i Helsinške filharmonije; praiizvedena je 25. travnja 2024. u Pittsburghu pod dirigentskim vodstvom Manfreda Honecka, dok je izvedbom u Finskoj ravnao Jukka-Pekka Saraste. Zamisao za skladbu nastala je u susretu s Honeckom, koji je 2022. ravnao izvedbom Moussina *Violinskog koncerta*. Prema skladateljnim riječima, „mnogo smo razgovarali o Bruckneru, koji nam je obojici omiljen skladatelj, i od tog sam trenutka znao da ću napisati novo djelo“. Nadahnuće je pronašao na dvomjesečnom zimskom boravku u Gruziji, a skladbu je nakon dovršetka posvetio gruzijskome skladatelju i dirigentu Nikolozu Rachveliju. Gruzijski naslov *Adgilis Deda*, slobodno prevedeno, znači „majčinsko mjesto“. Premda se ovaj *himn za orkestar* usredotočuje na koncept sigurnog mjesta, svojevrsnog duhovnog utočišta, što je itekako aktualna tema u današnjim nesigurnim vremenima – i to ne samo u Gruziji – skladatelj odbija poveznice s aktualnim događajima: „Moja uloga kao umjetnika nije ni promijeniti društvo ni odaslati političku poruku. Moj je posao unijeti u svijet ljepotu koju ljudi mogu prihvatiti ili odbaciti; nemam veće ambicije od toga.“

Iako napisana za veliki orkestar, skladba svoju neupitnu monumentalnost uglavnom ne temelji na masivnome zvuku – koji se pojavljuje tek u samoj završnici – nego na kaleidoskopskome izmjenjivanju orkestralnih boja, praćenome izdašnom primjenom ostinatnih obrazaca. Oni mogu prizvati asocijacije na glazbu druge generacije američkih minimalista (poput Johna Adamsa), no u osnovi predstavljaju reinterpretaciju skladateljsko-tehničkih

postupaka baštinjenih ne samo od europskih neoklasicista prve polovice 20. stoljeća nego i iz Brucknerova simfonizma. Nije stoga slučajno da sâm skladatelj, kao djela koja se na koncertnim programima uz ovu skladbu mogu izvoditi, sugerira, među ostalim, i simfonije Antona Brucknera, ali i gruzijskoga skladatelja Giye Kanchelija.

Samuel Barber (1910. – 1981.) u trolistu velikana američke glazbe sredine i druge polovice prošloga stoljeća generacijski se smjestio između deset godina starijega Aarona Coplanda i osam godina mlađega Leonarda Bernsteina. Svoj je trojici zajedničko (ne nužno uvijek potpuno svjesno!) promišljanje što bi mogao i/ili trebao biti specifično američki glazbeni identitet. Poput njegova životnog partnera Giana Carla Menottija (koji se do kraja života smatrao talijanskim skladateljem, nikad i ne zatraživši američko državljanstvo), a za razliku od Coplanda i Bernsteina, Barber nije posezao za folklornim i pseudofolklornim elementima; njegova glazba, premda i dandanas korištena i u političke svrhe, nikad nije mišljena 'politično', kao što je to gotovo redovito slučaj s Bernsteinovom, a nerijetko i Coplandovom. Barber je (što mu je zajedničko s Coplandom) bio i ostao u osnovi konzervativan, (neo)romantičarski skladatelj; povremena primjena suvremenijih skladateljsko-tehničkih postupaka u kasnijim opusima ne ugrožava njihov i dalje primarno tradicionalistički habitus. Iako u sjeni njegovih orkestralnih, glazbeno-scenskih, pa i komornih djela, vokalna lirika zauzima središnje mjesto u Barberovu stvaralaštvu, ne samo kvantitetom (zauzima otprilike dvije trećine ukupnog opusa) nego i kvalitetom, odzvoni vokalnosti i specifično barberovskoga lirizma prelijevaju se i u čisto instrumentalne skladbe, nerijetko kao ključni element njihove samosvojnosti i prepoznatljivosti.

Među ranim Barberovim skladateljskim uspješnicama, uz nezaobilazni *Adagio za gudače*, posebno se izdvaja **Koncert za violinu i orkestar, op. 14**. Djelo je skladano 1939. na narudžbu američkoga industrijalca Samuela Simeona Felsa i bilo je namijenjeno Felsovu štićeniku, violinistu Isu Briselliju. U suradnji skladatelja i planiranoga solista došlo je, međutim, do šumova u komunikacijskom kanalu. Izvještaji aktera o tim događajima donekle su proturječni, no ono što se može iščitati jest da je Briselli prva dva stavka smatrao nedovoljno virtuoznima. Brisellijev učitelj Albert Meiff bio je još oštrij: ponudio je da sâm iznova napiše solističku dionicu te sugerirao da treći stavak bude skladan uz 'poznavanje instrumenta' – implicitno naznačivši da to u prvim dvama stavicima nije slučaj. Treći stavak uistinu jest naposljetku virtuoznije oblikovan, no Briselli ni njime nije bio zadovoljan, a Meiff još manje. Barber je, međutim, rezolutno odbio

Fotografija: Wikimedia

Simfonijski orkestar iz Vancouvera (VSO) zahvaljuje svima koji podržavaju Orkestar i izražava iskrenu zahvalnost podupirateljima europske turneje 2026. godine.

Financijski pokrovitelji turneje:
Dobrotvorna zaklada *Tuey*
Fond *Thomas Carlyle Killam*
anonimni

Sponzor:
Red Bull

Donatori turneje:
Suzanne Anton
dr. Stephanie Chung
Feisal Dedhar
Sarah Kirby-Yung
Joan Tuey
Ed Wang

Veleposlanstva i konzulati:
Konzulat Republike Slovenije u Vancouveru
Kanadsko veleposlanstvo u Austriji
Generalni konzulat Republike Njemačke u Vancouveru
Kanadsko veleposlanstvo u Berlinu

Organizator i nakladnik: Koncertna dvorana
Vatroslava Lisinskog, Zagreb
Za nakladnika: Nina Čalopek, ravnateljica
Producentica: Dubravka Bukojević
Urednica: Sonja Mrnjavčić
Autor teksta: Trpimir Matasović

Lektura: Rosanda Tometić
Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ille
Tisak: KERSCHOFFSET d.o.o.
Naklada: 400 primjeraka
Cijena: 3 eura

 Rezidenti
MUZA

REZIDENTI MUZA
ZAJEDNIČKI KONCERT

LUKA GALUF, violončelo
MARTA ČIKOVIĆ, harfa
LOVRO KOPAČ, saksofon

Nedjelja, 19. 4. 2026. u 19 sati
Mala dvorana

Johann Sebastian Bach, Marcel Tournier, Gordan Tudor, Camille Saint-Saëns, Ida Gotkovsky, Gabriel Fauré, Claude Debussy, Astor Piazzolla

Troje pomno odabranih studenata Muzičke akademije ove sezone održali su izuzetno uspješne i kreativno osmišljene samostalne koncerte u ciklusu *Rezidenti MUZA*. Na posljednjem ovosezonskom koncertu zajedno će predstaviti svoje talente i virtuoznost kroz raznovrstan repertoar praćen zanimljivim redateljskim, scenografskim i vizualnim rješenjima.

 LISINSKI
SUBOTOM
Svijet na dlanu

LISINSKI SUBOTOM

MOZARTOV IZAZOV VREMENU

SOLISTI, ZBOR I SIMFONIJSKI ORKESTAR
MUZIČKE AKADEMIJE U ZAGREBU

MLADEN TARBUK, dirigent
Subota, 25. 4. 2026. u 19.30
Velika dvorana

Wolfgang Amadeus Mozart / Mladen Tarbuk: Rekvijem u d-molu

Preuzimanje zahtjevnog posla za skladanje nezavršenih dijelova jednog od najpoznatijih djela na svijetu, maestro Tarbuk je obrazložio: „...odlučio sam sâm dopuniti formu Rekvijema, napisavši *Sanctus, Benedictus, Agnus Dei* i *Lux aeterna*, ali ne pokušavajući zamišljati kako bi Mozart iskomponirao te stavke da je dulje poživio, nego dajući vlastiti suvremeni komentar toga veličanstvenog torza koji je, unatoč okolnostima, postao jedan od najvažnijih artefakata naše civilizacije.“

Pokrovitelji:

GRAD
ZAGREB

Ministarstvo
kulture
i medija
Republike
Hrvatske

Sponzori:

PBZ
Intesa Sanpaolo Group

**CROATIA[®]
OSIGURANJE**